

GREY HOUND

3

2

0

1

9

ETELÄN GREYHOUNDURHEILIJAT

Egulaisia
onnistumisia
SM,
EGU Open...

JD 2019

-Minä tein sen!

*Junior De
2019*

Guva- galleria

Guvia, guvia, guvia
- sinunkin koirastasi!
Lähetä otokset toimitukseen.

Whippet, WCCC

Kuva: Jonna Paronen

Giorgio Sprint, tyttömäistä.

Kuva: Milla Toivanen

Palkintoglamouria

Raila Laineen kunniaksi.

Kuva: Jonna Paronen

Kaunis SM-mantteli & pokaalit.

Kuva: Milla Toivanen

EGU:n hallitus 2019

hallitus@egu.fi

PUHEENJOHTAJA

Saija Jämsä

VARAPUHEENJOHTAJA

Timo Paronen

SIHTEERI

Milla Toivanen

sihteeri@egu.fi

JÄSENSIHTEERI

Amanda Haatainen

jäsensihteeri@egu.fi

HALLITUKSEN JÄSENET

Jennika Eskola

Arto Kovanen

VARAJÄSENET

Jari Niiles

Tiina Ylänen

TIEDOTTAJA

Milla Toivanen

sihteeri@egu.fi

RAHASTONHOITAJA

Riikka Kallio

rahastonhoitaja@egu.fi

Otalammen avaimet jennika.eskola@pp.inet.fi,

yhteyshenkilö Jennika Eskola

Otalammen tapahtuma-/aluevaraukset

jonneparonen@gmail.com, yhteyshenkilö Jonna Paronen

EGU:N PANKKITILI

FII9 1544 3000 0444 82

Jäsenmaksut 2019

varsinainen jäsen 20e, perhejäsen 5 e.

Viitenumero jäsenmaksulle 19017

Kotisivut: www.egu.fi

MEIDÄT LÖYDÄT MYÖS

facebook

Liittymällä EGU:n facebook ryhmään saat ensimmäisten joukossa tietoa:

- tulevista tapahtumista
- tiedotteet Otalamella pidettävistä harjoituksista
- Otalammen harjoitusaluetta koskevista muista asioista
- + muista tärkeistä asioista

GREY HOUND

Lehden päätoimitti

Mirja Piranta

mirja.piranta@kolumbus.fi

LEHDEN 3/2019 TAITTO

Tuula Purssila

tuula.purssila@ebaana.net

ILMOTUSHINNAT

1/1 sivu jäsenille 30 e, muille 40 e

1/2 sivu jäsenille 15 e, muille 25 e

(hinnat sis. alv)

KANNEN KUVA

Minna Leppänen:

Too Late Mate, JD-voittaja 2019

Puhiksen palsta

Vuosi on saapumassa päätökseensä ja on mukavaa vilkaista taaksepäin, millaisena vuosi 2019 näyttäytyi. Vuosi polkaistiin käyntiin jo perinteeksi muodostuneen pantakurssin voimin. Kurssi oli suksee tälläkin kertaa ja jatkoa sille on toivottu ja sitä on myös luvassa. Kuoppamestaruudesta juostiin puolestaan vappuna auringonsäteiden lämmittäessä hiekkasuoraa jo mukavasti. Ennen kilpailukautta järjestimme vuoden tauon jälkeen jälleen RotuRacen, jonka veimme onnistuneesti maaliin oman porukan kesken.

Kesään mahtui neljä EGU:n järjestämää kilpailupäivää, joihin saimme neuvoteltua mahtavia sponsoreita mukaan. Tuhannet kiitokset yhteistyökumppaneillemme! Olette osaltanne olleet luomassa ikimuistoisia kilpailupäiviä lajin harrastajille. Näiden lisäksi päätimme tunnustaa myös väriä, taikka lajia, ja nostatimme yhteishenkeä pukeutumalla tiimiasuihin. Vaatteet herättivät ihastusta ja vaikuttaisi siltä, että catwalkilla nähdään taas ensi vuonna.

Muisteloita tärkeämpää on kuitenkin suunnata katseet tulevaan, mitä teemme vuodesta 2020? Olemme yhdessä teidän

jäsenien kanssa ideoineet erilaisia aktiviteetteja ensi vuodelle. Aikataulut eivät vielä tätä kirjoittaessa ole kalenterissa, mutta hallitus tiedottaa niistä myöhemmin jäsenkirjeissä, facebookissa ja nettisivuilla. Vielä ei ole myöhäistä vaikuttaa ensi vuoteen, siitä tulee juuri meidän näköisemme. Jos sinulla on hihassasi jokin hyvä idea, niin anna kuulua itsestäsi hallitukselle.

Keskitytään nyt kuitenkin talven odotukseen. Toivottavasti saamme mukavasti lunta ja pehmeitä hankia!

Rauhallista joulua ja menestystä vuodelle 2020!

Saija Jämsä

EGU:ssa tapahtuu:

● EGU:n yhteislenkit alkavat taas kinkunsulattelun merkeissä. Tapanina ne yleensä alkavat. Tarkista netistä aika ja paikka (kotisivut, FB).

Su 12.1. klo 14, lähtöpaikka Länsikaaren päiväkodin parkkipaikka, Länsikaari 10, Rajamäki. Lenkki sopii myös vaunuilla

kuljettavaksi.

Lenkin vetää: Jonna Paronen

● **Pantakurssi** pidetään 14.-15.3. Voit tehdä siellä persoonallisia pantoja ja hihnoja. Tämän lehden Guvagalleriassa esimerkkejä edellisellä pantakurssilla val-

Mirjan mietteet

EGU:n kausi 2019 on kaikilta osin valmis. Vuoden viimeinen tapahtuma koettiin Rajamäessä Ketolan strutsitilalla. Ensimmäinen syyskokous ja perään pikkujoulu & ansiotuneiden palkitseminen. On ollut ilo huomata, että egulaiset koirineen ovat ilahduttavasti osallistuneet kilpailuihin. Tämä vuoden viimeinen kerholehti kertoo loppukauden kilpailujen egulaisista onnistumisista.

Kun monissa lehdissä on tapana julkaista syntymäpäiväjuttuja tasavuosikymmeninä, niin miksei myös kerholehdessä? Kun sain tietää kahden aktiivisen harrastajan, Aki Sassin ja Arto Kovasen, merkkipäivistä, päätin kääriä hihat ja kokeilla.

Tiina Ylänen pohdiskelee kolumnissaan kisakauden jälkeen alkavia syksyisiä kiireitä sekä tuo esittelyyn uuden harrastajaperheen, Taljat Lahdesta. Jonna Paronen raportoi Otalampi Sprintistä ja Jennika Eskola tuo esiin 3-sivun koiran.

Tiedätkö muuten, mikä on maailman

vanhin läksy? Meille kaikille melkein kaikissa tomissamme. Se on se, että jos emme tunne menneisyyttä, nykyhetki, ja etenkin tulevaisuus seisovat savijaloilla. Tyhjän päällä. Siispä, ken hallitsee menneisyyttä, on vahvoilla myös tulevaisuudessa. Pyörän uudelleen keksimisen tarve esimerkiksi vähenee, jopa lakkaa, eikä kulu turhaan energiaa.

Jos ei muulloin, niin edes juhluvuosina on aihetta tuoda näkyviin menneisyyttä omassa lajissamme. EGU:n toiminnan 25-vuotisjuhlavuotta vietettiin viime vuonna, jolloin aiemmin tapahtunutta näkyi kerholehdissä pohjaksi tulevaisuudelle. Keskusliittomme GRL:n 35-vuotisjuhlavuosi on nyt päättymässä.

EGU Greyhound -lehden levikki on laajenemassa, mm. eläinklinikoille. On siis syytä skarpata kerholehden tekemisessä. Koska meidän pääharrastuksemme on grey- ja whippeturheilu oheistoimintoineen, urheilun kannattaa antaa näkyä lehdissä. Vain näyttämällä sivuilla myös kilpailutoimintaa, saattaa olla mahdollisuus saada ydinlajiamme laajenemaan.

EGU Greyhound -lehti toivottaa hyvää joulua & onnekasta vuotta 2020!

Mirja Piranta

mistuneista töistä. Lisätietoja myöhemmin netistä.

● Urheiluhoiraklinikan Laura Hakala luennoi keväällä **EGU:n järjestämällä luennolla**. Lisätietoja lähempänä tapahtumaa netistä.

● RotuRace-tapahtuma on luvassa kesäkuun alussa. Seuraa netistä lähempänä tapahtumaa suosittu joukkuekilpailun tarkempi aikataulu.

● Seuraava EGU Greyhound -lehti ilmestyy maaliskuussa 2020.

Syyslenkillä Joni, Tiina, Alpo, Diva ja Mädi.

Kuva: Taljojen tytär

Tiina ja Joni Talja

Kertokaa hieman itsestänne, mistä olette, keitä laumaanne kuuluu ja kuinka päädyitte juuri greyhoundiin?

Olemme Tiina ja Joni Talja Lahdesta, greyhoundharrastajina junioreita, mutta muuten jo vahvasti keski-ikäisiä. Laumassa on kaksi greynarttua, Diva 3 v, Mädi 1 v 5 kk. Hevonen Demo asustelee ratsutalleilla Takkulassa 10 km:n päässä. Aiemmin meillä on ollut lemmikkikoirana mittelpitz, mutta sen jälkeen olimme muutamia

vuosia ilman koiraa. Greyhound tuli sitten muutamien sattumien kautta.

Jo omillaan asuva tyttäreemme otti rescuekoiran, joka on vinttikoiramix, saattaa siinä olla taustalla greyhoundiakin. Alpo-koiralla oli hieman vaikeuksia tottua yksinoloon, joten se oli paljon meillä hoidossa. Alpo osoittautui luonteeltaan varsin mainioksi koiraksi ja siitä tuli vielä papan lenkkikaveri ja lellikki.

Tästähän sitten tuli ajatus hankkia oma vinttikoiraa. Vaihtoehtoja pohtiessa ja sel-

vitellessä tuntui kuitenkin, että greyhound on se ”aito ja alkuperäinen”, miksei myös monipuolinen juoksuharrastuksiin ja jopa näyttelyihin. Tarkkaa käsitystä meillä ei ollut hankintavaiheessa rodun jakautumisesta juoksu-, seka- ja näyttelylinjaisiin koiriin. Ajattelimme hankkia uroksen, mutta greyhoundpentuja ei ollut juurikaan vapaana. Sattumusten kautta Divan varaus peruuntui ja tietäähän sen kun pentua menee katsomaan, että miten siinä käy. Niinpä sitten keväällä 2017 Diva tuli meille.

Miten löysitte EGU:n?

Hyvinkään radalla kävimme kesällä 2017 pentuharjoituksissa ja loppukesästä jo tiistaiharjoituksissa. Muiden harrastajien kanssa keskustellessa puheissa nousi silloin tällöin esiin nimikkeet GRL, EGU, Otalampi jne.

Silloin ne eivät auenneet, että mitä ovat, mutta kyselemällä ja googlettamalla asiat alkoivat selvitä.

Toki muutamat harrastajat suosittelivat liittymistä. Kun sitten hankimme toisen greyn, alkoi kiinnostaa Otalammen harjoitusalueen mahdollisuudet, joten liityimme EGU:uun

Olette aloittaneet juoksuharrastuksen sekalinjaisen greynartun, Divan, kanssa ja teillä on nyt ensimmäinen kokonainen kausi takana SVKL:n kokeissa.

Millaiset tunnelmat mennyt ratakausi jätti ja mitkä olivat parhaat hetket?

Diva osallistui ratakisoihin Hyvinkäällä, jossa oli useampi lähtö, Tampereella ja Kartanolla kerran. Hyvää oli ensinnäkin, että nuo lähdöt saatiin yleensä aikaiseksi ja Luhti Cupiinkin Diva osallistui. Divan lisäksi myös greyt Elli ja Hifi.

Diva ei sekalinjaisena koirana pysty vastaamaan ratalinjaisten koirien vauhtiin, mutta on hyvä starttaaja ja varma suorittaja se on, sekä osaa juosta ihan kiskon vieressä. Viehehulluus on sitten ihan omaa luokkansa rata-alueella ennen starttia kissoissa ja harjoituksissa. Siinä on koetuksella treenarin hermot ja auton sisustus.

Kaudessa parasta oli tietenkin koiran loukkaantumisilta välttyminen ja se, että ajat kehittyivät kauden mittaan nuorella koiralla syksyä kohti. Diva voitti Tähtisprintteri-tittelin, mutta finaalilähdöstä jäi kilpakumppani Elli pois, joten se tasoitti suoritusta. Tähän samaan kisaan sattui sitten myös treenarille ikimuistoinen hetki,

Kuva: Sauli Fay

SVKL:n kilpailuissa Too Late Mate ”Hifi”, Capes’ Ellie ”Elli” ja True Brit ”Diva”.

kun menin ottamaan koiria kiinni vieheelle. Diva ja Elli juoksivat tiputetun vieheen ohi vetokoneen perään, kun sen huomasivat, kääntyivät ja kiihdyttivät takaisin vieheelle, mihin minä sitten jo olin ehtinyt juosta 280 kopin takaa. Elli taklasi minut vahingossa vieheellä aikamoisella vauhdilla ja sain hetken keräillä itseäni radalla.

Volttini ilmassa oli ollut kisapäivän komein ja sain järjestäjiltä palkinnoksi kunniamaininnan ja grillimakkaran.

Rataharjoitukset ja kilpailut ovat osittain myös juoksukunnon parantamista ja ylläpitoa Divalle, joka osallistuu myös maastokisoihin. Niissä se on suhteellisesti parempi kuin radalla. Hyviä pisteitä ja sertisuroituksia on jokunen. Maastokisoja ei kovin moni grey kierrä, mutta taso on Suomessa ilmeisen hyvä. Kaikki taitaa tietää Suvi Halosen Mein, jota Diva ei ole kyllä voittanut, mutta muutaman kerran päässyt lähelle.

Kävitte tutustumassa GRL:n toimintaan Liperissä, päällimmäiset tunnelmat sieltä?

Suuren urheilujuhlan tuntua! Suomen liput tangossa, kunnanjohtaja piti avajaispuheen ja ratahankkeen tilanteesta kerrottiin. Yleisöä paikalla, kuuluttaja kertoi koirista

ja nostatti tunnelmaa, niin mikä ettei. Hienosti tuli koirien suorajuoksunopeus esiin. Jos tapahtuma järjestetään uudestaan, niin mukaan vaan kaikki. Diva jäi viimeiseksi, mutta jumbosijan epävirallinen palkinto olikin sitten komea metallinen Grey-kyltti, kiitokset siitä vielä Saija Jämsälle.

Toitte vuosi sitten Irlannista greynarttu Mädin, Mandys Crystalin. Millainen ensimmäinen vuosi teillä on ollut?

No niin, kaikkea se tämäkin harrastus teettää, senkin, että joutuu opettelemaan autolla-ajon väärällä puolella tietä. Koiranhakureissu olisi oma tarinansa. Mädin kanssa vuoden aikana on ollut huolia ja murheita sekä myös jo pieniä onnistumisia. Mädi kotiutui hyvin Suomen talveen, ei ollut moksiskaan lumesta tai pakkasesta. Koirat tulivat myös heti melko hyvin toimeen keskenään. Sisäkoiraksi Mädillä oli enemmän opettelua kuin Divalla, kun oli jo ehtinyt viiden kuukauden ikään tuontihetkellä, eikä koskaan ennen ollut talossa sisällä käynyt. No nyt sekin jo sujuu, mutta kengät eivät saa olla vielä kukaan rauhassa. Valitettavasti sitten noin puolivuotiaana Mädi juoksi vapaana höntsää muiden koirien kanssa puistossa ja törmäsi aika

Nuori Mädi ratatreenissä Hyvinkäällä. Mädi-tyttö osaa kaarteeseen.

Kuvat: Tuula Heino-Kyllönen

vauhdissa puistonpenkkiin. Tästä seurauksena loukkaantuminen rintaan ja toiseen etujalkaan. Huoli oli kova, että toipuuko tämä koira normikuntoon, saati sitten vielä ratajuoksijaksi.

Toipuminen eteni tuskaisen hitaasti ja päätettiin ottaa todella rauhallisesti Mädin kanssa. Pikkuhiljaa jalka alkoi osoittaa toipumisen merkkejä. Koiralla toki on enemmän menohaluja kuin voimaa tai hallittavuutta loukkaantuneessa jalassa, mikä sitten säteili koko kropan käyttöön. Metsä- ja rinnekävelyjen sekä jumppien kautta haettiin sitten menetettyjä lihaksia takaisin. Alkukesästä Mädi alkoi käydä Tiinan kanssa Hyvinkäällä pentutreeneissä, jotka olivat sitten koppitreeneiden lisäksi myös perusjuoksun opettelua.

Vauhtia alkoi löytyä, mutta pysähtyminen oli sitten jo haastavampaa. Selkeästi koirasta näki, että pentuajan riehumiset olivat jääneet liian vähälle ja kropan hallinnassa oli puutteita. Sitten kun Mädi ensimmäisen kerran juoksi 280 metriä kohtuulliseen aikaan, vaikka ei kaarteita kunnolla osannutkaan juosta, niin alkoi tuntua, että eiköhän tämä tästä!

Mädi on harjoitellut rata-uralle menneellä kaudella. Luhtilaukkaajien Makkarajuoksuisissa meno radalla oli tyylikästä, samoin loppukaudesta TSGK:n harjoituksissa. Mitä itse mietitte?

Tosiaan loppukaudesta Mädi juoksi 280:n matkaa vaihtelevasti. Muutamat startit jo olivat semmoisia ”kisakoiran aikoja”. Mutta nämä kaikki toki olivat yksin juostuja, niin ei vielä kannata niitä likaa noteerata. Nähtäväksi jää mitä tapahtuu, kun muita koiria ilmaantuu rinnalle. Pidempää, 480 metrin matkaa ei vielä edes kokeiltu, joten se nähdään myös vasta ensi kesänä.

Joni kuvaa koirienne harjoitusjuoksut. Katseletteko niitä analyysillä jälkeenpäin?

HEH! Ei näillä harrastuspäivillä vielä syvä-analyysiin kyetä. Kuvaaminen paljolti sen takia, ettei harjoituksissa aina ole ajanottoa, niin aikaa voi sitten videolta kellotella. Toki sitten voi katsella miten kaarteet sujuu ja kuinka kopista lähtö onnistuu.

Millaisin odotuksin ja tunnelmin valmistaudutte ensi kesään ja Mädin ensimmäiseen kilpakauteen?

Jos Mädi pysyy kunnossa talven, niin eiköhän sitä ratakisoihin aleta valmistelemaan. Taitaa koejuoksuja yms. olla edessä keväällä. Mädillä toki on vielä paljon treeniä edessä peruskunnon, kestävyys ja kaarrejuoksun kanssa, ja tosiaan täysin mysteeri on miten juoksut onnistuu porukassa, ja minkälainen kilpavietti löytyy sekä miten pidemmät matkat sujuu.

Sen verran on kuitenkin jo opittu, että täytyy pitää odotukset maltillisina, mutta toiveikkaina kuitenkin. Vaikka tämä laji tunnetaan olevan siitä kuuluisasta pienestä kiinni.

Tiedämme myös, että muutama kilpakumppani on loukkaantuneena, joten tsemppiä heille toipumiseen. Sitten myös meidän harrastajien on alettava lobbamaan paremmin lajiamme, että saamme koiria lisää kisoihin.

Kysyi: Tiina Ylänen
Vastasi: Joni Talja

Diva kiittää Hailuodossa. Kuva: Heidi Koivula

Egulaisia onnistumisia

Vuoden viimeinen kerholehti antaa arvon loppukauden kilpailuissa onnistuneille egulaisille SM-kilpailuista kauden viimeiseen. Noteerasin myös Liperin suoralla onnistumisen.

Kisakatsaukset Mirja Piranta

Juhlavuoden SM

Greyhoundien SM-kisan alkueriin lähti 11 greyhoundia, 4 urosta, 7 narttua. EGU:n edustajista kaksi pääsi finaaliin: Shout Shout Joy "Tikku", lähtövoitto ja päivän nopein aika. Finaaliin myös toisen alkuerän kolmonen, veteraani August "Nopsa". Kolmas egulainen, Too Late Mate "Hifi", pääsi varapaikalta mukaan finaaliiviikolla ilmenneen poisjäännin takia.

Jännitys Tampereen Kaupissa tapissa. Kuusi finalistia esitellyssä. Ennakkoasetelmat ovat EGU-tyttö Tikun puolella. Eikä petä Tikku, jo ennen I-kaarretta johtopaikalle. TSGK:n Capes' Snow Trooper "Hoppu" seuraa... Loppusuoran alussa Hoppu hetken johtaa, sitten Tikku kiihdyttää loppukirillään ohi.

Kuva: Milla Toivanen

Tikku otti paikkansa, Hoppu seuraa.

Tytöt olivat valttia GRL:n 35-vuotisjuhlavuoden SM-kisassa.

Juhlavaa! EGU:n edustaja korkeimmalla, treenari-Jones ruiskuttaa kuohujuomaa...

Juhlavuoden SM-rivistö. Urheilukoiraklinikan Laura Hakala seuraa, kun Inari Wallenius seppelöi mestarin. Kuva: Seppo Mikkonen

SM-kilpailua sponsoroi Urheilukoira-klinikka. SM-kukat lahjoitti Kotipalvelu Wallenius.

Urheilukoira-klinikka SM-fin. 480 m

1. Shout Shout Joy (6) 5.66 29.19
2. Capes' Snow Trooper (4) 5.75 .. 29.28
3. Punaluu Black (3) 5.79 29.58
4. Too Late Mate (2) 5.76 29.77
5. Huge Joy (1) 5.86..... 29.91
6. August (5) 5.79 30.42

(Bling It On - Joynight)

om: Reija & Jouni Kiiski

kasv: Run-Up

Se on siinä. Jones avaa kohta Reijan tuoman kuoharin.

Kuva: Milla Toivanen

Kuva: Jonna Paronen

Giorgion tyttöt, joista viisi egulaisia. Kisan kakkonen, Wild Victoria, on TSGK:n tyttöjä.

Giorgio sponsoroi

Egulainen valkea herrakuono Tenu aka Giorgio sponsoroi toistamiseen tytöille oman kilpailulähdön. Viime vuonna voiton vei Shout Shout Joy "Tikku" ja The Spitfire "Bimu" oli toinen. Tänä vuonna Bimu kirjasti hopeansa voitoksi. Tikku puolestaan mantteloitiin Suomen Mestariksi.

Giorgio Sprint on hyvänmielinen egulainen kilpailu, jonka organisoii Giorgion palveluskunnasta Tiina Ylänen.

Giorgio Sprint 280 m

1. The Spitfire (2) 17.02
2. Wild Victoria (5) 17.25
3. Million Night (1) 17.28
4. Capes' Lung-gom (4) 17.44
5. Daenerys Targaryen (6) 17.77

6. Miss Suomi (3) 17.82

(Klang - Saphira)

om: Päivi Vähäkoski & Elena Sassi

kasv: Racing Dragons

Kuva: Seppo Mikkonen

Päivillä voima päällä Bimun voitosta.

Whippeteille ei tänä vuonna tullut SM-kisaa. Finaalipäivän täydessä sijoituslähdössä EGU:n Dreamcatcher näytti suorastaan närhenmunat kisakavereilleen. Noora ja Mikko Säen omistama nuori musta narttu veti voiton I-luokan aikaan 18.04. Ero seuraavaan kaksi luokkaa ja 0,68 sekuntia.

GREYUROS Plight Of The Bees paransi ennätystään keskimatkan voitollaan luke-miin 29.21. Oiva teko Junior Derbyn alla.

Kuva: Jonna Paronen

Kuva: Minna Leppänen

Valkoiset työt, JD-voittaja Hifi ja GP-voittaja Hoppu (TSGK).

Ikäkausikisat 2019

Junior Derby

GRL:n juhluvuoden Junior Derbyyn löytyi kuusi osallistujaa. Suora finaali juostiin 10.8. Turun Metsämäessä. EGU- ja tyttövoittoinen oli kisa. Yksi narttu TSGK:n riveistä ja ainokainen uros EGU:sta. Plight Of The Bees vastaan tytöt.

EGU:n tytöt jyräsivät, voittoon Too Late Mate "Hifi" ja viiden sadasosan päähän Miss Suomi "Armi". Yhdessä Irlannista Suomeen lentäneillä tytöillä oli nyt strategia. Jo tyttöjen splitit olivat omilla kymmenyksillään ja voimat riittivät maaliin asti. Se oli kahden kauppa, välillä johti Armi, sitten taas Hifi.

Kolmannenkin podiumpaikan otti tyttö, egulainen Saffron Pear.

Grand Prix

Kolmivuotiaiden Grand Prix -kisaajia löytyi viisi suoraan finaaliin. Samaan malliin kuin JD, mukana yksi uros (EGU) ja kolme egulaista tyttöä sekä viime vuoden JD-voittajatyttö TSGK:sta.

Kolmivuotiaiden kerma matkaan, Ygritte "Nina" ampailee kärkeen, Azure "Bolt" ohittaa, kunnes takasuoran alussa TSGK:n Capes' Snow Trooper "Hoppu" aloittaa hurjan nousun ja ohi. Etumatka kasvaa yli puoleen sekuntiin.

Toiseksi juoksee vasta kautensa aloittanut EGU:n Ygritte.

JD-palkitut järjestyksessä: Too Late Mate, Miss Suomi, Saffron Pear, Plight Of The Bees, Wild Victoria, Blondie With Jam. Kuva: Minna Leppänen

EGU:n Bolt vielä johdossa GP finaalissa, voittaja Hoppu viimeisenä. Kuva: Minna Leppänen

Kauden 2019 viimeiset EGU:n järjestämät kilpailut juostiin Tampereella. EGU Openin ja Sprintin alkuerät 17.8. ja finaalit 24.8.

EGU:n omat arvokilpailut

EGU Open

GRL:n 35-vuotisjuhlavuoden EGU Open oli erikoinen. Finaalissa kaksoisvoitto, ei edes tuhannesosan ero saatu.

Mutta lähtö, nuori lupaava Hanska (Plight Of The Bees) kaatuu, kun osuu sisemmälle siirtyvään Hifiin (Too Late Mate). Matka jatkuu, mutta kaatuessa Hanska jäi niin paljon, että mahdotonta saada muita kiinni.

Kärjessä jännää. Tikku (Shout Shout Joy) johtaa, Petteri (Punaluu Black) ottaa kiinni ja johtaa tovin. Niin tasaisia ovat karkikoirat, että ihan yhtäaikaa maalissa.

Greyskull Castle Hounds EGU Open -finaali 480 m

I. Punaluu Black (3) 5.7829.21
I. Shout Shout Joy (6) 5.6629.21

Petteri (TSGK) ja Tikku (EGU), tasapäävoittajat. Kuva: Milla Toivanen

3. Saffron Pear (4) 5.8029.50
4. Too Late Mate (2) 5.9129.58
5. Lovejoy (5) 5.8230.07
6. Plight Of The Bees (1)31.47
(Bling It On - Hula Girl)
om: Leila & Keijo Salonen, kasv: Run-Up
(Bling It On - Joynight)
om: Reija & Jouni Kiiski, kasv: Run-Up

EGU Sprint

Annika Tähtisen sponsoroimassa greyhoundien EGU Sprint -kisassa alkuerien nopein oli EGU-tyttö Ygritte (17.14). Toisen erän voitti TGK:n veteraanipoika Pavo. Kutkuttavaa.

Finaalissa EGU:n Smile of Joy sinkoa kopista kuin raketti. Sitten hidastusta kaarteeseen ja sumppu. Konkari-Pavo vetää ennen kaarretta sisältä ohi ja tekee kaulaa selvään voittoon.

EGU-tyttö Ygritte ottaa kolmannen podiumpaikan.

Ygritte (3) piti alkuerässä haastaneen Million Nightin hienoisesti takanaan. EGU-tytöt olivat alkuerien nopeimmat.

Annika Tähtinen EGU Sprintin tähdet: Pavo (TGK), Wild Victoria (TSGK), Ygritte (EGU).

Annika Tähtinen Sprint -finaali 280m

1. Pavo (1)	17.23
2. Wild Victoria (6)	17.59
3. Ygritte (3)	17.67
4. Smile Of Joy (4)	17.72
5. Million Night (2)	17.88
6. Smaug (5)	17.91
- (You Know My Name - Lepus)
om: Heikki Rahikainen & Maaria Salmenpohja
kasv: Fast Friends

Whippet Back On Track

Whippetit juoksivat EGU Open -finaalipäivänä suoran Back on Track -finaalin. Kolme koiraa mukana ja voiton vei EGU:n Friendly Face "Ludde".

TSGK:n Jade lujaa matkaan, saman tallin Isadora rinnalle ja ohi. Kunnes ennen kaarretta Ludde syöksyy vauhdilla ohi. Voitto neljän kymmenyksen erolla kakkoseen. Jaden sijoitusta ja aikaa heikensi kaatuminen.

Back on Track -finaali 280m

1. Friendly Face (3)	18.41	L2
2. Isadora (1)	18.82	L3
3. Jade (4)	20.29	L7
- (Wilson - Hulabaloo)

om: Ulla Bard, kasv: My Wild

Voitonmerkit Ullan Luddelle.

Vauhtia kauden päätöskilpailussa

GRL:n kilpakauden päätti Raila Laineen muistokilpailu. Tampere-päivä on yleensä liikuttanut Kauppiin ennätysyleisön, mutta kun sää ei tällä kertaa suosinut, ei nähty Kaupissa suurta yleisömassaa.

Raila Laineen muistokilpailu greyhoundeille juostiin tällä kertaa luokkakilpailuna. Osallistujia vain luokissa 3 - 5, ja kaksi aikajuoksua juostiin. Toinen greyhoundien manttelikisa oli Peuranmäki Greyhounds sprintillä.

Whippetit juoksivat luokkakilpailun keskimatkalla. Parhaiten egulaisista onnistui KI-2-lähdössä juossut Friendly Face. Kolmossija ykkösen ajalla. Päivän päätteeksi kisasivat sekä grey- että whippetpennut 80 m.

Kuva: Jonna Paronen

Raila Laineen muistolle, korkeimmalla Hanska.

Railan muistolle kauden kärkiajalla

Kaksi keskimatkan aikajuoksua, joissa kolme ja neljä greyhoundia. Egulaisten juhlaa! Ensimmäisen aikajuoksun voitti EGU-poika Plight Of The Bees "Hanska" ajalla 28.72. Se

on kauden ainoa 29:n alitus.

Toisen aikajuoksun voitti EGU-tyttö Capes' Lung-gom "Sinni" ajalla 29.09, mikä on narttujen kauden kärkiaika Tampereella.

Palkitseminen tapahtui paremmuusjärjestyksessä kahden lähdön aikojen mukaan. Palkituista viisi ensimmäistä EGU:n edustajia.

Raila Laine -palkitut 480m

1. Plight Of The Bees 5.69	28.72
2. Capes' Lung-gom 5.78	29.09
3. Rojotango 5.66	29.12
4. Too Late Mate 5.79	29.13
5. Saffron Pear 5.83	29.19
6. Capes' Snow Trooper 5.76	29.40

Tough Hombre - Hula Girl
om: Reija & Jouni Kiiski kasv: Run-Up

Myös Peuranmäki kärkiajalla

Peuranmäen kennel sponsoroï sprinttilähdön kuudelle greyhoundille. Oli niin tasokas lähtö, että ensikilpailunsa juossut TSGK:n Little Brillo "Miisa" voitti kauden parhaalla ajalla 16.71. Kakkonen, EGU:n Smile Of Joy "Saara", juoksi myös ykkösen ajan 16.87.

Egulaiset osallistuivat, myös Peuranmäki-lähdössä mukana viisi egulaista.

Peuranmäki Greyhounds 280m

1. Little Brillo	16.71
2. Smile Of Joy	16.87
3. Million Night	17.19
4. Blondie With Jam	17.23

Kuva: Milla Toivanen

Peuranmäki Greyhounds, kolme parasta. Saija Jämsä palkitsee.

5. Wild Victoria	17.32
6. Lovejoy	17.44

Bling It On - Pure Golden
om: Ilkka Virta & Ulla Saxen, kasv: Run-Up

Kuva: Ville Brusi

Korkeimmalla Kaneli & Vesa Sivonen, Nyota & Heli Suuronen, Vili & Timo Paronen, Nortti & Päivi Vähäkoski, Dori & Janina Jokinen, Pena & Maria Malvisalo-Jauhiainen, Loca & Elena Sassi. Palkitsi sponsori Jonna Paronen

Pennut pyrähtivät

Tulevaisuudelle! Grey- ja whippetpennut juoksivat Raila Laineen Muistokilpailun yhteydessä Kaupissa 80 metrin Pentupyrähdysten. Yksitellen käsivieheen perässä juosseet nuoret urheilijanalut palkittiin aikojen mukaan. Kaikki greysarjaan osallistuneet olivat alle vuotiaita.

Greysarjaa sponsoroii egulainen Parosen perhe ja whippetsarjaa tamperelainen Paletin kennel.

Historian ensimmäinen Pentupyrähdys on saanut niin hyvää palautetta, että eiköhän tapahtuma koeta tulevaisuudessakin.

Nopein greysarjan pentu oli "Kaneli" ajallaan 5.18.

Whippetsarjan voitti ainoa egulainen, Yatzy, jonka vedosta Johanna Jäntti iloitsee: "Oli niin pätevä pikkukilpurinalku. Sai vielä ottaa pari vetoa, kun pupu ei ehtinyt karakuun." Yatzyn voittoaika on 5.21.

Greyhoundeissa Racing Dragons -pentuja osallistui kuusi, toiseksi sijoittunut tyttöpentu on Whiskers-kasvatti.

Pentupyrähdys-palkitut greyt:

1. Cinnamon Stone "Kaneli"
2. Misirlou "Nyota"
3. Great Mogul "Vili"
4. Darya-i-Noor "Nortti"
5. Lesedi La Rona "Dori"
6. Excelsior "Pena"
7. Black Star Sapphire "Loca"

Haamuraja alittui Liperin suoralla

Liperin 280 metrin suoralla alittui 15 sekuntia. EGU-tyttö Smile Of Joy "Saara" sen teki elokuun viimeisenä päivänä epävirallisessa Suomen Nopein Koira -kilpailussa. Saara oli kahdeksasta osallistuneesta greyhoundista ainoa haamurajan alittanut.

Ajalla 14.98 Saaran ylle puettiin kaunis, vihreä Suomen Nopein Greyhound 2019 -mantteli. Vuonna 2017 Suomen nopeimpana greyhoundina palkittiin Liperin suoralla Saaran pentuesisko Shout Shout Joy "Tikku". Tikun voittoaika oli 16.87.

Lokakuussa neljä täyttävän Saaran elämä kilpakoiraksi ei ole ollut itsestäänselvyys. Kasvatuskotiinsa nuorena palanneen tytön kanssa piti aloittaa liikkumisen opettelusta ja painon kartuttamisesta. Pitkäjänteinen työ on kantanut hedelmää.

Kuva: Sirpa Lihavainen

Saara Liperissä palkittuna Jonneksen kanssa.

Frendikirja

EGUlaiset täyttivät Greyhound Racingin lyöminä, edellisen vastaajan haastamina, vuorollaan lapsuudesta tutun frendikirjan.

OMAN KIRJANI NIMI: Ilonlähteellä
KOSKETTAVIN SAAVUTUKSENI:
Liikutun kaikesta. Kaikki onnistumiset siis!
AINA VARMA ILONAIHEENI:

Hyvä huumori!

ÄÄNISTÄ MIELUISIN: Hiljaisuus!

ESIKUVANI: Isäni.

IHAILEN: Monia asioita ja ihmisiä.

PELKÄÄN: Juokсутtaa koiraa irti metsästä (Vai pitäisikö sanoa jäniksiä ja muuta riistaa?).

OLEN HÄVENNYT: Koirani diskää.

NÄIN MUUTTAISIN LAJIAMME: Lajihan on täydellinen. Yhteistyötä ja avoimuutta enemmän jäsenistön ja päättäjien kesken mm. sääntöjen osalta.

JOS VAIHTAISIN KISAKOIRAA: Kunhan nyt ensin sellaisen saisin. Mutta greyn saattaisin vaihtaa whippetiin, ehkä!

Reissussa Jennikan & Saijan kanssa.

Kuva: Jennika Eskola

VÄREISTÄ MIELUISIMMAT: Valkoinen, musta

ELÄMÄNI PARAS HETKI: Lasteni syntymät.

SUUNNISTAN NYT: Hallituksen kokoukseen (Skypeen).

Vastaaja: Tiina Ylänen

HALUAN, ETTÄ FRENDIKIRJAAN KIRJOITTA: Ilkka Virta

Yhteishenkeä illanvietosta

Egulaisia kokoontui yhteishengen merkeissä illanviettoon elokuisena perjantai-iltana. Arto Kovanen ja Jennika Eskolan luona juteltiin ja herkuteltiin.

Kuva: Tiina Ylänen

"Yhteisöllisyys on parasta"

Greyhminen 50 vuotta. Sellainen on syyskuun 21. päivä 60 vuotta täyttänyt **Kovasen Arto**.

Kymmenvuotiaana nappulana hänen sydämensä vei ikuisiksi ajoiksi velipojan Jallu-grey. "Juoksin hulluna Jallun kanssa metsissä. Oli aika nopee kaveri."

Radoista Arto ei silloin tiennyt ja jäi näkemättä, miten Jallu olisi radalla painellut. Mutta kipinä pikkupojalle siitä sohvakoirasta jäi. Tavallaan greyhound siis löysi Arton.

"Mietin silloin, että jos mulle joskus koira tulee, otan greyn."

Se aika tuli. Arton ensimmäiset urheilleet greyt olivat syyskuussa 1993 syntyneet Fireline-veljekset Captain Coconut "Touho" ja Woodoo Child "Vili". Menestystä tuli niin Suomessa kuin ulkomailla. Notable Ruler "Pörri" muutti Arton talliin pentuna Australiasta vuonna 1996. Arvokilpailuvoittoja ja muita palkintosijoja ropisi. Kasvatustyön Arto aloitti vuonna 2001. Maaliskuussa syntyi Pörristä Chip Of Coldille "Tertulle" Fast Friendsin ensipentue. Parhaiten muistan siitä huipulla menestyneen uroskolmikon: Hold On, New Ruler, Dreammaker.

Toukokuussa 2002 näki päivänvalon seitsemän tytön pentue yhdistelmästä RE-koira Mr. Moose - Chip Of Gold. Touhon Terttu-tytöltä tuli tasokkaita tyttöjä. Artosta

Arton ensimmäiset urheilijat, Touho ja Vili.

siis ei voi kirjoittaa syntymäpäivähaastattelua ilman greyhoundien mukanaoloa, niin vahvasti grey hänessä on ja pysyy.

Pentujen ääntely säestää puhelinhaastatteluani. Välillä Arto ei kuule onnetonta puhettani, sitten kerrataan. Arton Fast Friends -kennelin 12. pentue siellä äänтелеe. Isäkoirana Arton oma kasvatti Joe Cool ja emänä lainanarttu Heart Of Gold. Siitä jää yksi tyttö kotiin kasvamaan.

"Kerttu jää meille", vahvistaa Arto iloisena.

Laji on iso paketti

Kun itse sytyit greylle jo 10-vuotiaana, näkykö greyn ilosanoman siirtyminen yhtään omissa lapsissasi, Maijassa ja Arvossa?

"Maija on nyt 10-vuotias, Arvo nuorempi. Kyllä lapset tykkää, en epäile etteivätkö lähtisi tähän harrastukseen."

Greyharrastus on selvästi rikastuttanut sinun elämääsi.

"Kyllä, tämä on iso paketti koko laji. Olen myös saanut paljon ystäviä. Joskus meitä on sanottu koiramaailman mustalaisiksi, kun mentiin perjantaina leirille ratojen varteen ja sunnuntai-iltana kotiin. Tämä kaikki on nyt poissa."

"Yhteisöllisyys on kyllä parasta. On niitä menestyksen tähtihetkiäkin tullut ja suosiota niiden mukana. Mutta kokonaisuus on tärkein", Arto korostaa. "Yhteisöllisyyttä kaipaen nyt eniten, mutta se on menetetty..."

Myös Arton työt ovat muuttuneen vuosien myötä. Nuorena hän työskenteli kirvesmiehenä, kunnes nikshti selästä välilevy. Alanvaihto. Arto lähti ravintolakouluun ja sitten töihin ravintoloihin. "Kuuluisin työkaverini oli Jyrki Sukula."

Kun Arto aikansa ravasi ravintoloissa

Pikku-Maijan kanssa kokkaamassa. Nykyisin ruuanlaitto on Artolle vaikeaa, kun syöpähoidot ovat vieneet makuaistin. Kuva: Jonna Tunkkari

keittiö, sali, ovi, vastaavan tehtävät, hän alkoi suunnitella oman perustamista.

"Mietin mitä stadista puuttuu, jee yöruoka! Poikkeusluvalla sain ensimmäisenä valmistaa yöllä ruokaa, koska laki kielsi ruuan valmistamisen kello 23 jälkeen." Arton pizzerian nimi oli Night People.

"Mutta aikansa kutakin, raskasta se oli." Niinpä ympyrä sulkeutui ja Arto palasi takaisin rakennusosalalle.

Arto pohtii vielä tovin kaksipäiväisiä kisoja, kuten ennen oli. Monet eivät enää halua kuormittaa koiriaan kaksipäiväisillä, mutta leireillä silti voisi. Mutta, "leireily vaatii uudelleen joukkoa, jossa ihmiset löytää toisensa".

"Jos pelkkä voittamisen tarve on liian tärkeää, se menee ihmissuhteiden eteen ja sitten saa yksinään juhlia koiransa voittoja."

Sairauden varjosta

Arto on kamppaillut vakavan sairauden kanssa viime vuoden joulukuusta, eikä aio luovuttaa. Suomen 40. musta vyö karatessa kertoo tahdonlujuudesta.

"Joulukuun lopulla huomasin kaulallani patin. Imusolmuke vai mikä, mietin. Tam-mikuussa menin lääkäriin, ja se olikin sitten menoa. Syöpä."

Vielä joulukuussa Arto oli metsällä kaverinsa kanssa. Metsästyskaverilla oli samanlainen vaiva kaulalla ja sitä hoidettiin flunssana. Toukokuussa Arton metsästyskaveri haudattiin.

"Syöpiä on monenlaisia, toiset ärhäkempiä kuin toiset ja hoitokin vaikuttaa. Minulla ei ole ollenkaan ruokahalua, kaikki maistuu pahalle tai ei millekään."

Arto joutuu syömään väkisin. Se on kulinaristille karmea paikka, kun mikään ei millekään maistu.

Vaikka sairaus leikkauksineen oli jo heikentänyt Arton kuntoa, hän auttoi minua Kuoppakisassa kopittamalla koirani. Sittenmin Artolla aloitettiin sytostaattihoidot etäpesäkkeiden tuhoamiseksi. Silti Arto toimi kesällä ratahommissa Tampereella. Miten jaksoit?

"Kyllähän sitä jaksaa, kun on pakko. Tai siis halusin jaksaa, kun laji on niin hieno."

Syntymäpäivä Irlannissa

Arto vietti syntymäpäivänsä Irlannissa. Mitä se reissu merkitsi sinulle nyt?

"Oli tosi mukava reissu ja hyvä seura, greyhmsiä. Hienoja startteja, nähtiin Irlannin Derbyn finaali ja muuta. Minulla oli nyt rauhallinen reissu, suunnilleen vaan kävelin ja katselin. Ei tullut hilluttua."

Arto on aina auttanut muita harrastajia, myös heitä, joilla ei ole hänen kasvattejaan. Kun sinulla on pitkä kokemus lajissamme, haluatko sanoa jotakin harrastajille siltä pohjalta?

"Tämä on yhteinen harrastus, yhteinen hiili, johon puhalletaan."

Arto

Irlannissa hienolla reissulla syntymäpäivän aikaan. Jo toukokuussa Arto päätti jaksaa syksyllä Irlantiin.

Kuva: Jennika Eskola

"Nana on taitava istumaan sohvalla. Hienostunut, jalorotuinen yksilö", totesi Arto maaliskuun lopulla Pörrin ja Nitron pennusta.

Kuva: Jennika Eskola

"Olen kiitollinen, että apuni otetaan vastaan. Tämä on yhteinen harrastus, yhteinen hiili, johon puhalletaan. Ei kannata välejä tulehduttaa. Ja kun osaa nauttia muidenkin kuin omiensa voitoista, saa itsekin arvostusta, kun omalle kohdalle onnistuminen osuu. Kyllähän toinen ja kolmas sija hiukkasan kirpasee, tai jopa kuudes, mutta toisella kerralla voi olla oma vuoro onnistua", Arto miettii.

"Jos ei kunnioita muita ihmisiä, jää yksin voittonsa kanssa."

Arton kunto ei ole entisensä, mutta hän on päättänyt voittaa syövän. Hän on aloittanut varovasti työt, vaikka voisi vielä sairastaa. On näet hankala yhtälö, kun yrittäjä sairastuu. Myös nuorten debyyttivuosi ovaalilla motivoi Artoa. Aku ja Nana aloittavat uransa ensi kaudella mutta pikku-Kerttu vasta seuraavalla. Artolla on kirkas tavoite.

"Kyllä keväällä lähen laittamaan koirat kuntoon."

Aki 50

"Mähän en edes tiennyt greyhoundista"

Ensin tuli Akin elämään Päivi. Päivin mukana aktiivinen koiraelämä vuonna 1996, jolloin Päivin toinen hovawart siirtyi Akin ohjattavaksi.

Aki täytti 50 syyskuun ensimmäinen päivä, jolloin perhe juhli iskää viikonloppulomalla. EGU Greyhound juhlistaa nyt Akin merkkipäivää, ja koska koirat ovat elämäntapa, ne näkyvät tarinassa. Tarinassa näkyy tietenkin myös Päivi, koska aktiivisesti yhdessä heillä touhutaan. Aki ja Päivi harrastivat ensin palveluskoirien kansallisia lajeja hovawartien kanssa. Pk-koirien jälkeen he etsivät yhteistä käyttökoirarotua. Aki oli aiemmin metsästännyt ilman koiraa ja Päiviä kiinnosti metsästys, niinpä he päätyivät yhteistuumiin metsästyskoiraan.

"Päivi kiinnostui tosissaan metsästyksestä, niin tuli seisovia lintukoiria." Päivi koulutti koiran ja Aki toimi ampujana, kunnes Päivikin suoritti metsästystutkinnon ja aloitti itsenäisen metsästämisensä. Päivi alkoi myös kasvattaa

Akin ensimmäinen oma grey, helmikuussa 2015 syntynyt Zeus (Molto Vivace). Isänpäivänä luonnossa.

metsästyskoiria, lyhytkarvaisia unkarinvizsloja. Vuonna 2011 harrastusrotu vaihtui heillä greyhoundiin. Miten se tapahtui?

"Grey on ollut Päivin lapsuuden haave", Aki paljastaa. Hänellä ei ollut mitään sitä haavetta vastaan, ja nyt heidän perheessään asustaa kuusi aikuista ja kaksi pian vuoden ikäistä greyhoundia. Nuorimmat viisi Päivin kasvatteja. "No mähän en edes tiennyt greyhoundista. Pidin ujoina, arkoina, epäsosiaalisina. Kun aivastat väärässä kohtaa, koira pakenee", Aki muistelee käsityksiään. "Tommonen mielikuva mulla oli, ennen kuin mentiin Jallua katsomaan. Oli kyllä ihan väärä mielikuva, ei ole grey arka, ääniherkkä eikä epäsosiaalinen."

Heinäkuussa 2011 syntynyt Jallu (Charlie Brown) toi mukanaan Akille greyhoundikauden ja muutti käsitykset ujoista greyhoundeista.

ONNEA: *Arto 60* ● *Aki 50*

Luolakoiria houkuttaa

Entisestä harrastuksesta Akin perheessä on vielä saksanseisoja Liekki, mutta "aina mulla tulee olemaan metsästyskoira". "Vain yksi", hihkaisee Päivi taustalta.

Akia kiinnostaa luolakoiria tai patterndalinterrieri, jokin pienehkö koira. "Ovat kyllä haastavia rotuja", Aki toteaa. Päivi on ollut ehdoton, kun lapset olivat pieniä, niin ei terrieriä taloon. Nyt voisi... mutta Päivi ei ole vielä perheen nykyisen lauman kanssa innostunut omasta terrieristä.

Toistaiseksi siis Akilla on nyt vain greyharrastuksen aika. Tulit aika pian myös hommiin mukaan. Millä mielellä tulit?

"Pakolla", kuuluu Päivin ääni puhelumme taustalta. Oikeasti vitsi, vitsi. "En oikein voi olla tekemättä mitään ja kisat pitää saada nousemaan", Aki perustelee.

Aki toimii leipätyökseen maansiirtoalalla. Hän on myös hyödyntänyt ammattitaitoaan ja koneitaan harrastuksessa. "Hyvinkäällä siirsin pyöräkuormaajan kanssa lähtökoppeja. Täytemaata pitäisi saada takasuoran ulkopuolelle radan levennystä varten. Hyvinkää on lähiratani, Turkuun ja Tampereelle asti ei kannata koneita viedä."

Keskustelemme meidän molempien lähiradasta, joka siis on Hyvinkää. "Olen jo monta kertaa ajatellut, että pitäisi taas saada Hyvinkään radalle GRL:n kilpailuja. Suurin osa koirista on täällä, Hyvinkään radan läheisyydessä."

Aki muistuttaa, ettei mitään vanhoja kannata kaivella, vain tulevaisuuteen kannattaa katsoa. "On ehdottoman tärkeää saada Hyvinkää käyttöön, koska harrastajat ovat täällä", hän vielä korostaa.

Jännempää kuin metsästys

Päivi kasvattaa nykyisin greyhoundeja ja Aki laittaa puitteet niin kotiin kuin kulkemiseen. Mitä itse tykkäät kisa-autostanne?

"Se on muuten ihan hyvä, mutta ihan vähän

Greyhoundko ujo? Nuori Bolt (Azure) pussaa estoitta Akia.

kesken. Taukoilmastointi ja jääkaappi puuttuu. Kaikki puuttuva on kyllä hankittuna, mutta vielä asentamatta."

Kun vertaillet greyharrastusta ja aikaisempaa aktiiviharrastustasi koirien kanssa, mitä eroa koet?

"Jännittävämpää on greyharrastus, ja erilaista kuin metsästysjännitys. En oikein osaa kuvailla, toinen on kilpailua, toinen ei..." "No se jännittää, missä äiti on onnistunu", Päivi auttaa huumorinkukalla.

"Erilaista on. No, metsällä ei silleen tarvitse jännittää, jos menee reisille, toiste sitten paremmin", perustelee Aki.

Aki tähyää tulevaisuuteen odottavin mielin. "Jos saataisi lisää porukkaa harrastukseen. Siitä se lähtee rullaamaan. Jos tulee porukkaa, tulee kisoja."

Parasta Akin elämässä on juuri nyt se, kun saa vaan olla. "Normaali rutiini on ihan plussaa, kun kaikki on hyvin."

Kuvat: Päivi Vähäkoski

3 sivun KOIRA

s. 26.7.2017, musta narttu
Darius z Osirisova domu - Flying Dream
Om. Kerttu & Tuomas Tuomi
Kasv. Joel Reyniers, Belgia

Run Before Beauty's Qtiepie **Maili**

Run Before Beauty's Qtiepie eli Maili on teidän laumanne ensimmäinen tuleva emäkoira suunnitelmien perusteella. Kerro mistä Maili tuli teille ja millainen se on luonteeltaan ja rakenteeltaan?

Maili muutti meille 12-viikkoisena kasvat-tajaltaan Belgiasta. Olimme seuranneet Mailin vanhempien vakuuttavaa menoa Keski-Euroopan radoilla, ja kun pentue näki päivänvalon oli meidän saatava siitä itsellemme narttu.

Luonteeltaan Maili on arjessa varsin mut-katon peruswhippet. Sohvilla aina kainalossa ja pihalla vauhtia hännässä. Mailista löytyy myös kipakka puoli ja esimerkiksi turhan innokkaille uroksille Maili näyttää nopeasti kaapin paikan. Radalle tullessa Maili ei näe eikä kuule muuta kuin vieheen. Terrieripuoli tulee Mailissa esille perikiantamattomuutena ja lelujen (sekä vieheen) armottomana riepotteluna. Myös kimakka räksytys radan varrella, ja joskus myös kotona leikkien tiimellyksessä, ovat Mailille ominaisia.

Rakenteeltaan Maili on hyvin lii-

oittelematon, siro ja feminiininen narttu. Maililla on erityisen ihanat pää ja ilme. Mielestämme kokonaisuutena Maili on hurjan sievä!

*Miten Mailin kisat ovat menneet?
Olette SVKL:n ja Grl:n puolella kisanneet?*

Toukokuun loppupuolella alkanut kiima sotki ikävästi Mailin tulokaskauden alun, mutta Maili pääsi silti starttaamaan muutamia kertoja ja väläyttelemään kykyjään. Suomessa Maili starttasi kuluneella kaudella kuusi kertaa ollen joka kerta maalissa ensimmäinen tai toinen.

Radalla Maili on varma menijä ja vauhtiakin löytyy. Odotamme jo innolla ensi kautta, sillä ihan kaikkia korttejaan Maili ei päässyt vielä tänä kesänä näyttämään. Toistaiseksi Maili on startannut pelkästään SVKL:n puolella, mutta GRL:n kisat saattavat hyvinkin kuulua ohjelmistoon tulevaisuudessa.

Mailin pelkkiin voittoihin ja kakkossijoihin vienyttä tyyliä radalla.

Isäkoiraksi on valikoitunut Yes Supersonic Hollannista, kerrotko millainen Yes on, ja miksi juuri tämä koira sopii Mailille?

Urosvalinta ei todellakaan ollut yksiselitteinen ja monia vaihtoehtoja pyöriteltiin pitkään. Lopulta Yes Supersonic valikoitui Mailin sulhoksi erityisesti vahvan jälkeläisnäyttönsä perusteella. Yes on itse juossut varmasti suorittaen radalla, mm. Hollannin mestariksi ja rataennätyksiäkin se on rikkonut.

Tätä nykyä Yes on kuitenkin loukkautumisen takia kisahommista eläkkeellä. Kun vielä lisäksi Yes on kooltaan maltillinen (50 cm), se miellyttää meitä ulkonäöllisesti. Luonteeltaan Yes on varsin lungi ja avoin, niin valinta tuntui selvältä. Suomessa Yesin sukulaisia ei vielä ole liiemmälti, joten samalla saamme uutta verta Suomen whippetpopulaatioon.

Uskomme Yesin ja Mailin sopivan toisilleen erityisen hyvin mm. siksi, että ne ovat rakenteellisesti melko samantyyppisiä. Vilkkaalle Mailille Yes sopii sulhoksi myös rauhallisen luonteensa vuoksi.

Mitkä ominaisuudet mielestänne rata-

linjaisella whippetillä ovat ehdottoman tärkeitä? Mitä haluatte ja toivotte jatkuvan tässä yhdistelmässä?

Jotta yksikään koira voi radalla juosta on tietysti perustusten oltava kunnossa. Niinpä koiralla on oltava terve rakenne ja päänuppi kasassa. Nopeus on ilman muuta tärkeä tekijä, kun puhutaan kilpajuoksijasta, mutta ilman vahvaa ajoviettä ei nopeallakaan koiralla tee mitään.

Jokunen uroskandidaatti tipahtikin listalta sen perusteella, että jälkeläisten vietissä oli turhan paljon toivomisen varaa, vaikka hurjan nopeita olivatkin. Lisäksi whippetin olisi toivottavaa olla kooltaan kompakti.

Maili itse on hyvin vahvaviettinen ja mukavankokoinen, 47 cm ja reilut 11 kg, joten toivomme sen pystyvän periyttämään mm. näitä ominaisuuksia jälkikasvulleen.

Olette myös ensimmäistä kertaa kasvattajan roolissa, mitä ajatuksia se herättää?

Kennelnimi (High Caliber) on virallisesti Tuomaksen, mutta me molemmat olem-

me vahvasti tässä mukana. Ensimmäistä pentuetta odotamme suurella innolla ja jännityksellä. Ennen kuin edes ajattelimme pentueen teettämistä, halusimme tutustua rotuun ja eri linjoihin kunnolla.

Nyt kymmenen whippetvuoden jälkeen meille on hyvin selkiytynyt se, millainen on ihannewhippetimme, ja tältä pohjalta kasvattamisen aloittaminen tuntuu sopivalta.

Kerro vielä Mailin normipäivästä teidän laumassa. Ketä Mailin laumaan kuuluu?

Maili elää osana varsinaista suurperhettä. Meillä asustelee meidän ja kahden ihmislapsemme (2,5 v ja 5 kk) lisäksi basenji Hero, kaksi azawakhia (Yosal ja Aapo) ja kuusi ratalinjaista whippetiä (livari, Voitto, Potti, Sesna ja Qyono).

Qyono on Mailin veli, joka muutti meille kodinvaihtajana noin vuoden ikäisenä. Normipäivänä Maili herää peiton alta isken kainalosta ja käy omassa pihassa tarpeillaan. Aamupalan alkuruoaksi nautitaan taaperon pöydästä tarjoilemaa mitä milloinkin. Päivän mittaan Maili nautiskelee sohvan selkänojalla rötväten ja silloin tällöin leluja riepotellessa, yksin tai taaperon avustuksella.

Näin talvikaudella liikutaan siten kuin huvittaa. Joskus käydään metsälenkki, joskus remmilenkki, joskus mennään koi-

"Hivelenkö mä silmää?"

raumalaan ja joskus maneesiin. Toisinaan ei tehdä yhtikäs mitään ja oiotaan koipia vain omassa pihassa.

Mailille käy kaikki ja se onkin aina, veljensä kanssa, ensimmäisten joukossa valmiina lähtemään mihin ikinä sitten mennäänkin. Illalla käperrytään sohvalle telkkarin ääreen, ja yöksi tietenkin taas isken kainaloon.

Millä voimallauseella Maili lähtee pennuntekohommiin?

"Älä koskaan anna kenenkään kohdella sua niin kuin sä olisit joku vaaleanruskea karnevaalikeksi. Sä oot hei pinkki karnevaalikeksi."

Terkkuja vielä muille egulaisille?

Viettäköö oikein makoisa joulou! Toivotaan sopivaa talvea pehmeillä hangilla ja pikkupakkasilla. Nähdään radalla taas ensi kesänä!

Kysyi: Jennika Eskola
Vastasi: Kerttu Tuomi
Kuvat: Kerttu Tuomi
Ratakuva: Mikko Sae

Otalampi Sprint

Jo viidennen kerran

Tesksti ja kuvat: Jonna Paronen

EGU:n Otalammen harjoitusalueella pupu sai kyytiä 12.10. Tapahtuman tarkoitus on olla kerhon kisakauden päättävä, kaikille koirille avoin juoksutapahtuma, jossa juostava matka on 150 m. Juostavat luokat ovat samat kuin Roturacessa. Erona se, että Otalampi Sprintissä juostaan yksilösuorituksia, ei joukkueina. Tapahtumassa palkitaan luokkien kolme nopeinta sekä pentujen nopein joka luokasta.

Tänä vuonna saimme kennel Jetlanen sponsorioimaan greyhoundien ja whippetien luokkia, ja sen johdosta palkittiin molemmista luokista neljä nopeinta. Palkinnot olivat erinomaisia ja siitä lämmin ja suuri kiitos Ilkalle ja Minnalle. Myös Greyskull Castle Hounds oli mukana sponsoroinnissa. Kiitos heille myös.

Tapahtuma on ollut myös kerholaisille mukava ja rento tapa tutustua toisiinsa ja oppia uusia toimihenkilötehtäviä.

Tänä vuonna saimmekin pari uutta kerholaista mukaan toimihenkilötehtäviin ja hienosti he pääsivätkin hommiin mukaan.

Greyhundeilla osallistumisennätys

Koiria meillä oli jälleen mukava määrä ja upea oli huomata, että tapahtumassa

Saija ja Tiina tarkkoina ilmoistojen kanssa buffalla.

tehtiin ennätys greyhoundien osallistujamäärässä. Greyhoundeja kilpaili upeat 15 parin peruuntumisen jälkeenkin. Ihan mahtavaa! Ensi vuonna voitaisiin pistää vielä paremmaksi, vai mitä?

Syksyisin harjoitusuora on yleensä ollut hyvässä kunnossa juosta. Tänä vuonna harmillisesti juuri ennen tapahtumaa olleet sateet olivat saaneet suoran paikoitellen lammikoille, mutta onneksi lammikot saatiin pois ennen tapahtuman alkua, niin saatiin tapahtuma vedettyä mukavasti läpi. Sadettakin oli päivälle ennustettu, mutta kisan ajan sade suostui onneksi sen verran pysymään sivussa, että saimme olla kuivin vaattein muutamaa tihkukuuroa lukuun ottamatta.

Palkintojenjaon aikana luontoäiti siten halusi toivottaa pisaroiden muodossa onnea kaikille menestyneille ja osallistuneille. Loppua kohden sade alkoi olla jo reippaampaa.

Luokista meillä toteutui greyt 15 ja whippetit, joita oli 10. Muita vinttikoirarotuja ei tällä kertaa osallistunut. Jättejä osallistui kolme ja ne juostiin omana luokanaan, vaikka minimiosallistujamäärä ei täyttynytkään. Luokasta palkittiin pienen osallistujamäärän vuoksi vain nopein ja pentu. Maxi-luokassa oli kahdeksan osallistujaa ja Midit ja Minit yhdistettynä saatiin kasaan hienot 16 osallistujaa.

Herkuille kiitosta

Kahvion herkut saivat tänä vuonna paljon kiitosta runsaudellaan, ja sillä että lähes kaikki oli itsetehtyjä herkkuja. Oli suolaista piirakkaa, kääretorttua, ja Tiina taituroi muurinpohjalettuja ja grillistä totta kai oli saatavilla myös makkaraa. Kyllä kelpasi harmaata syksypäivää viettää upeiden koirien sekä mahtavien herkkujen ja kahvin kanssa.

Otalampi Sprint -tapahtuman koko on pysynyt mukavana, samoin osallistujamää-

rä on ollut suht vakio, mikä on ollut upeaa. Toki koiria mahtuisi enemmänkin osallistumaan. Etenkin nuorille greyhoundeille ja whippeteille osallistuminen on myös hyvä harjoituskerta ennen talvilomalle siirtymistä.

Toivon mukaan saamme jatkoa tapahtumalle jälleen ensi vuonna! Ja kyllähän me se järjestetään ja tekijät tapahtumaan ovat jälleen silloin tervetulleita. Parastahan se on, jos tekijöitä on sen verran, että tämänkin kokoisessa tapahtumassa voisi välillä tekijää vaihtaa. Silloin jokainen pääsisi välillä vähän jaloittelemaan ja rupattelemaan muiden harrastajien kanssa, eikä olisi vaan sidottuna siihen omaan tehtäväänsä.

Tekijät ensin kortilla

Tänä vuonna näytti alkuun siltä, että mitenköhän tapahtuma läpi vedetään? Meinas tekijät olla kortilla, mutta kun päivä lähestyi, oli tekijöitä jo niin, että tarvittaessa olisi niitä vaihtojakin pystynyt tekemään. Mutta eihän nuo ihanat tekijät oikein paikoiltaan malttaneet lähteä.

Ihanaa omistautumista vastaanotti miinsa tehtäviin. Vai johtuiko kenties siitä, että palvelu kahviosta pelitti hyvin toimihenkilöpaikoille, ja toimihenkilöt saivat lämmintä ja kylmää juotavaa ja syötävää aina kun hieman huikoi.

Omasta puolestani haluan välittää vielä kerholehden kautta jokaiselle tapahtuman tekijälle ja osallistujalle lämpimät kiitokset. Jälleen tänä vuonna saimme tämän tapahtuman järjestettyä ja siitä tuli edellisvuosien tapaan hyvä ja onnistunut. Itse nautin päivästä ja niistä onnistumisista ja muista mukavista hetkistä, mitä paikan päällä koettiin. Toivottavasti myös sinä nautit.

Ennen päivän tuloksia esitän vielä kysymyksen? Tiedätkö kuinka monta egulaista tarvitaan kiinnittämään autoon EGU-tarra? Viisi, kyllä, luit oikein. Viisi. Egulaiset ovat siitä ihania, että me osataan

Voro & Jouni Raila jälleen korkeimmalla, Saara & Lisse Kiiski, Manteli & Vesseli & Reija Kiiski.

ollaan oikeasti mukava tiivis porukka, ja sen myötä me tuetaan ja ehkä vähän vit-saillaankin, kun yksi tekee. Oikeastihan se ei ihan yksin tee, sillä EGU. Mehän ollaan neninemme kaikkialla.

Onnittelut menestyneille ja nyt on his-sukseen ihana siirtyä talvilevolle. Nähdään talven yhteislenkeillä ja muissa EGU:n ta-pahtumissa sekä ensi kesän tapahtumissa!

Otalampi Sprintin aiemmat greyhound- ja whippetvoittajat:

2015

greyhound Tenu (Capes' Stargazer)
whippet Rambo (Sylvester Stallone)

2016

greyhound Nopsa (August)
whippet Rambo (Sylvester Stallone)

2017

greyhound Voro (Rojotango)
whippet Hoki (Breakdance)

2018

greyhound Voro (Rojotango)
whippet Osku (Kosmos)

Tulokset

Greyhoundit:

1. Voro (Rojotango)	8.90
2. Saara (Smile of Joy)	8.95
3. Manteli (Million Night)	9.02
Vesseli (Wai Wai)	9.02
5. Uno (Capes' Tumba)	9.04
Sinni (Capes' Lung-gom)	9.04
7. Nippu (Nibelungenlied)	9.06
8. Nina (Ygritte)	9.10
9. Suti (Blondie Whit Jam)	9.14
10. Vili (Great Mogul)	9.16
11. Heebo (Lovejoy)	9.18
12. Hoppu (Where's Hombre)	9.19
13. Gloria (Glossy Gloria)	9.23
14. Dori (Lesedi La Rona)	9.28
15. Luna (Aslaug)	12.41

Nopein pentu Vili 9 kk 9.16

Whippetit:

1. Osku (Kosmos)	9.20
2. Häsä (Pepperpotts)	9.57
3. Linus (Black Lightning in Action)	9.64
4. Abel (Abel)	9.77
5. Pete (WT-Bertil)	9.91
6. Sherri (Lara)	10.00
7. Qyono	

Vili voitti greyhoundien pentusarjan. Iloitsemassa Timo Paronen ja kasvattaja Päivi Vähäkoski.

- (Run before beauty Qyono) 10.02
 8. Luna (Skyisthebest Lemon) 10.21
 9. Tommy (Crimdon Scapolite) 10.71
 10. Savu (Skyisthebest Seapisquet) 11.99

Midit ja minit:

1. Kirppu, amerikanbulldoggi..... 11.09
 2. Cira, amerikanbulldoggi 11.91
 3. Saana, amerikankarvatonterrieri 11.92
 4. Lyyli, X-rotu..... 12.23
 5. Sohvi, X-rotu 12.27
 6. Rage, amerikanpitbullterrieri 12.50
 7. Max, manchesterinterrieri..... 12.55
 8. Wille, amerikankarvatonterrieri 12.65

Osku & Jetlanen Ilkka Virta, Häsä & Suvi Halonen, Linus & Ulla Bard.

9. Brida,
 amerikanstaffordshirenterrieri .. 12.85
 10. Naga, manchesterinterrieri 12.95
 11. Chico, manchesterinterrieri ... 13.14
 12. Java, perunkarvatonkoira 13.32
 13. Xena, keskikokoinen villakoira 13.48
 14. Taiga, keskikokoinen villakoira 13.50
 15. Seamus, pk collie 13.92
 16. Hypno, keskikokoinen villakoira 17.78
 Minien nopein Wille 12.65
 Minien nopein pentu Xena 9 kk ... 13.48
 Midien nopein pentu Lyyli 9kk..... 12.23

Maxit:

1. Billy, amerikanbulldoggi 10.92
 2. Möhkis, amerikanbulldoggi 11.27
 3. Sisu, meksikonkarvatonkoira 11.46
 4. Attila, X-rotu 11.91
 5. Louis, labradorinnoutaja 12.53
 6. Yogo, alanoespanol 13.27
 7. Rico, rotikkamix 13.77
 8. Hugo, ibizanpodenco 13.97

Midi- ja minisarjan kärki jo sateensuojassa. Kirpun palkinnon nouti Sasa Lehtonen, Ciran Mervi Lehtonen. Saana & Seija Tolvanen kolmospallilla.

Jätit

1. Ruusu 13.09
 2. BeeBee..... 13.29
 3. Valpuri 15.15
 Nopein pentu
 BeeBee 12 kk

Wall of Fame Ettemme unohtaisi

MirjaP

Maaliskuisessa GRL:n gaalassa julkistettiin kolme menneiden vuosien ansioitunutta greyhoundia. Wall of Fame -koirat ovat Black Label "Velmu" LL s. 11/1987, Feel The Cold "Rusty" TGK s. 11/1990 ja Mr. Moose "Mosse" TSGK s. 10/1999. Kaikki uroksia ja taputusetäisyydeltä minulle tuttuja. Välillä omani juoksivat samoissa lähdöissä, välillä seurasin tähtiä katsomosta. Velmu edusti uransa alun Luhtilaukkaajia. EGU:n ensimmäinen toimintavuosi oli 1993, joten Velmun uran loppuaikoina EGU jo oli olemassa. Velmu oli lähinnä EGU:a, siksi Velmusta hieman enemmän. Rusty astui egulaisen kennel Run-Upin kantanartun, Can Canin ja Mosse mm. kennel Fast Friendsissä Chip Of Coldin.

Kuuden siskon veli

Black Label

(Monkey Joe - Lady-flip)
Om. Suvi-Maaria Ollila
Kasv. Go Fast

Wall Of_Velmu: Black Label, Suomen Mestari 1991 kotiradallaan Hyvinkäällä.

Kuva: GR-lehti 3/1991, Jukka Kuusisto

Maailmaan putkahti marraskuussa 1987 yksi uros ja kuusi tyttöä. Kotikennelissään Velmu passautti itseään kinginä, musta herra söi kädestä, kun siskot ahmivat isolla kupilla. Uudessa kodissaan Velmu rentoutui isäntäväkensä työpäivien aikana vesisängyssä. Treenasi omaehtoisesti ja oli muutenkin ihanamies.

Heti debyyttikaudellaan musta kuono näytti, että huippu-urheilija ollaan. Minulla oli ilo kulkea samoilla kisamatkoilla ja välillä vieressäni vaunuissa nukkui mestari. Piereskeli ja ojenteli, mutta niin huippu

poika oli, että sitä polkupyörää en vierestäni hätistänyt.

Porin rata oli Velmun bravuuri. Pie-nehkö uros pärjasi Porin pitkien suorien jälkeisissä tiukoissa, kallistamattomissa kaarteissa. Niinpä kultainen mantteli puettiin Velmun ylle neljästi.

Velmun meriitit:

1989 Serti-V3 -finaali
1989 Serti-V3-Cup -finaali
1989 Kasvattajakilpailu urokset
1989 Kultamantteli

1989 Royal Canin Junior Derby
 1990 Hi Form Extra -finaali
 1990 Kasvattajakilpailu urokset
 1990 Kultamantteli
 1991 Kesä-Cup Junior -finaali
 1991 Suomen Mestari

1991 Kultamantteli
 1992 Kultamantteli
 1994 Royal Canin SM veteraanit
 1990 Vuoden Koira
 Ura 98: 53-27-14
 2 rataennätystä

• • • • •

Vahva siitoksessa

Feel The Cold

(Pretty Short - Feel The Heat)

Om. Jouni Toivoniemi

Kasv. P. Fuller, Australia

Rustyn meriitit:

1992 Junior Derby
 (Tre RE 28.25)

Ura 46: 17-11-7

Feel The Cold antoi isältä pojalle ja eteenpäin. Pojat neljässä polvessa: Feel The Cold, Machine Gun, Ace Boon Coon, Wazhazhe.

Kuva: GR-lehti 3-4/2003, Jukka Heikkilä

Rusty ansioitui runsaasti siitospuolella ja siitoskoiran ura oli pojan päätehtävä. Tuli Suomen Mestaria, vuoden koiraa, RE-koiraa jne. Joulukuussa 1992 syntyi

Feel The Coldista Run-Up-kenneliin Can Canille mm. menestynyt Cross Bow, jonka sisko Bunny Hug oli seuraava RU:n siitosnarttu.

• • • • •

Kuva: GR-lehti 3-4/2003

Vuoden Koira 2003 tuli syysseminaariin pal-kittavaksi treenarinsa Reijo Rantalán kanssa. Valtavan suuri joukko harrastajia oli Uudessa-kaupungissa juhlimassa menestyneitä.

Rataennätykset rapisivat

Mr Moose

(Mr Pickwork - Ullid Citrate)

Om. Marjaana Rantala

Kasv. Paul Hennessy, Irlanti

Mossén meriitit:

2001 Serti Sprintti Derby

2001 CGRC Continental Classic
 2001 Junior Derby (Tre RE 27.99)

2002 Suomen Mestari

2003 Virpiniemi Top Race

2003 Masters

2003 Vuoden Koira

Ura 69: 44-12-6

10 rataennätystä

Mosse astui egulaisessa kennel Fast Friendsis-sä Chip Of Coldin. Toukokuussa 2002 syntyi seitsemän tyttöpentua, joista tuli tasokkaita urheilijoita. Pari vuotta myöhemmin Mosselta syntyi egulaiseen Whiskers-kennelin pentu-eet Elbony Phapillonille ja Elbony Dingolle.

Tiina Ylänen

Syksyllä pitää kiirettä

Alkoihan se kausi viimein ja oma suurin saavutus oli Körmy läpäisemä soolokoe Turussa. Valitettava loukkaantuminen harjoituksissa kuitenkin esti aloittamasta radalla. Nyt on talvi aikaa ihmetellä, alkaako se ura lainkaan. Sitä odotellessa kohti off-seasonia ja sen mukanaan tuomaa hauskaa.

Meillä EGU:ssa on luvassa ainakin pantakurssia ja yhteislenkkejä, ja eiköhän me jotain muutakin ajanvietettä keksitä kaamokseen jäsenistölle.

Kilpailupäivät saatiin vietyä läpi mini-maalisella määrällä toimihenkilöitä, ja olipa yksi kilpailupäivä peruuntua, kun ei niin mistään meinannut apua löytyä. Iso kiitos minun puolestani kaikille, jotka menivät oman mukavuusalueensa ulkopuolelle mahdollistaen kilpailujen toteutumisen.

Vaikka väki oli vähissä, niin kilpailupäivät olivat mukavia. Mahtavia lähtöjä, upeita ja nopeita koiria, kaikilla hyvä fiilis. Mieleenpainuvin oli ehdottomasti EGU

Open -finaalin tasapääjuoksu. Eroa ei löytynyt sitten niin millään ja titteli jaettiin kahden koiran kesken, kilpaurheilua parhaimmillaan.

Kävimme myös isoja rinkejä katsastamassa harrastajaporukan kesken, nimittäin Irlannin Derby -finaalin. Matkaan mahtui kaikkiaan kolme kisapäivää, yksi Limerickin radalla ja kaksi Dublinissa Shelbourne Parkin radalla. Reissun kruunasi Derby-finaali, niin mahtavan tasainen lähtö, ettei omin silmin voittajaa erottanut. Vasta maalikameran kuvasta pystyi eron näkemään. Isoja tunteita isolla porukalla.

Vaikka kilpakausi on päättynyt, hallituksen jäsenten kausi ei kuitenkaan pääty, vaan koneisto jatkaa kohti tulevaa. Syksy on todella kiireistä aikaa. On kartoitettava mahdollisia yhteistyökumppaneita tulevalle kaudelle, suunniteltava kauden päättävää syyskokousta pikkujouluineen, ideoitava ja etsittävä palkinnot vuoden koirille, mietittävä mitä tarjoamme jäsenistölle kilpailukauden ulkopuolella.

Lisäksi tehtävänä on hahmotella jo seuraavaa kilpailukautta, ja oman mausteensa soppaan toi myös GRL:n tuleva liittokokous sääntömuutosehdotuksineen ja henkilövalintoineen.

Ja tämä kaikki oman leipätyön, koirien, muiden harrastusten sekä perheen lisäksi. Joskus aika ei riitä.

Tiinan Körmy treeneissä Hyvinkäällä. Seuraavaksi soolo.

Kuva: Essi Piironen

Kausi 2019 valmis

EGU:n toimintakausi 2019 tuli valmiiksi 30.11. Ensin muodostui vuosikokouksessa hallitus vuodelle 2020. Sitten palkittiin pikkujoulussa menneellä kaudella ansioituneet EGU-koirat ja ihminen. Kerholehdessä 1/2020 jutut palkituista. Itse Joulupukki kunnioitti läsnäolollaan

EGU:n hyvähenkistä kauden päätöstilaisuutta. Parosen Aada auttoi Pukkia lahjojen jaossa. Ihan nimetyt lahjat Pukki lapsille sekä heidän koirilleen toi. Nostatti ison ilon pikkuihmisissä, toivottavasti tulevaisuuden harrastajissa.

Kuvat: Jonna Paronen

Tekstit: Mirja Piranta

Pikku-Mikolle lahja Joulupukilta. Valkoparta oli tykätty vieras.

Pikkujoulussa läsnäolleet palkittut: Timo & Enna Paronen, EGU Special. Ulla Bard, vuoden EGU-whippet & -sprinteri Friendly Face. Jouni & Reija Kiiski, vuoden EGU-koira Shout Shout Joy, EGU-uros Plight Of The Bees, EGU-sprinteri Smile Of Joy, EGU-tulokas Saffron Pear. Saija Jämsä, Kuoppamestari Nuoska. Noora Goutsoul, EGU-veteraani August.

Liiton juhlavuosi loppuillaan

GRL:n 35-vuotisjuhluvuosi on maaliskuisen gaalan jälkeen vilahtanut historiaan lähes huomaamatta. Edellisessä kerholehdessä siitä mainitsin ja nyt pomppasi ajatusta lehdentöön vinkkelistä.

Jäsenkerhomme EGU vietti toimintansa 25-vuotisjuhluvuotta vuonna 2018, minkä annoin näkyä kerholehdissä.

Tampereella kilpailujen jälkeen 12.8.1984 perustettu Suomen Vinttikoiraurheilun Keskusliitto (SVUK) alkoi heti toimia vireästi. Ensimmäinen liiton lehti, Vinttikoiraurheilu, ilmestyi jo perustamisvuoden marraskuussa. Oli huippua saada postilaatikkoon uuteen harrastukseeni liittyvä lehti. Tuo 16-sivuinen julkaisu oli silloin vuoden ainokainen, mutta jatkoa seurasi, neljä numeroa vuodessa.

Liiton lehden nimi muutettiin seuraavan vuosikymmenen alussa urheilullisemmaksi. Vuoden 1991 kakkosnumerosta lähtien lehti on ollut Greyhound Racing. Liiton nimi puolestaan muuttui vuonna 1993 muotoon Greyhound Racing Liitto.

Urheiluliiton lehti oli perustamisestaan alkaen urheilulehti ja grey- ja whippeturheilusta poikkeava sisältö oli täytetty. Silloinen päätoimittaja, Marianne Korpela (nyk. Kumpulainen), korosti että sisältö on tärkein liiton lehdessä. Niinpä lehti oli monipuolinen ja siinä käsiteltiin laajasti lajiamme.

Kilpailutoimintaan liittyvät jutut olivat neljästi vuodessa ilmestyneessä lehdessä aina etusijalla, jolloin lehti toimi myös oivana lajin markkinointivälineenä.

MirjaP

PENTUJA

SUUNNITTEILLA

Astutetaan keväällä 2020

Dyna Double One - Shout Shout Joy

[Barcia Bale - Crystin Bale] [Bling It On - Joynight]

Bling It On - Saffron Pear

[Where's Pedro - Miss Bling]

[Tough Hombre - Hula Girl]

Tiedustelut

Kennel Run-Up

Jouni Kiiski, Lohja

kennel@run-up.fi

p. 0400916996

Whippetpentueita

SYNTYNYT

Hastings Inventum -

My Wild Flashpoint

1.12.2019 4 + 2

brindleä, sin.brindleä, punaista

Tiedustelut Kennel Avenina's

Nina Lehtinen, aveninas@gmail.com

p. 0504096656

SUUNNITTEILLA

Yes Supersonic -

Run Before Beauty's Qtiepie

Alkuvuonna 2020

Tiedustelut Kennel High Caliber

Tuomas tai Kerttu Tuomi

tuomas.tuomi@gmail.com

p. 0407535701

kerttu.tuomi@gmail.com

Oochigea's O'for Azorg -

My Wild Firestarter

Keväällä 2020

Tiedustelut Johanna & Salde /

kennelmywild @ gmail.com

Guva- galleria

Guvia, guvia, guvia
- sinunkin koirastasi!
Lähetä otokset toimitukseen.

Pantakurssilla tehtyä

Kuvat: Saija Jämsä

Oranssia & vihreää.

Viikinki-
pannassa
kelpaa.

Vahvaa & tyylikästä.

Armilla itsetehty.

Nuorenherran
uusi panta.

ETELÄN
GREYHOUND
URHEILIJAT

kiittää vuodesta 2019

Back on Track®

**prima
DOG**

Naprapaatti

Annika Tähtinen

URHEILUKOIRAKLINIKKA

VIIRUKKA
*Sisun ja lemmikkisi
vitsivointia edistämässä*

PEURANMÄKI
GREYHOUNDS

REIJAKI

JETLANE

GREYSKULL CASTLE HOUNDS

KENNEL
RUN-UP
RACING GREYHOUNDS

Giorgio/Tiina Ylänen